

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὸν Ἰούνιο ἔγινε στὸ Λονδῖνο τὸ 7ο Συνέδριο γιὰ τὴν καταπολέμησι τῆς σωματεμπορίας, ὀργανωμένο ἀπὸ τὸ «Διεθνικὸ γραφεῖο γιὰ τὴν καταστολὴ τῆς σωματεμπορίας τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν». Ἐλαβαν μέρος ἀντιπροσωπεῖες τῶν ἐθνικῶν τμημάτων τοῦ Διεθνικοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ τῶν κυριωτέρων Κρατῶν ὅλης τῆς γῆς.

Τὰ ζητήματα ποὺ πρόκειτο νὰ συζητηθοῦν εἶχαν

ὀριστῆ στὸ προπαρασκευαστικὸ περυσινὸ Συνέδριο τῆς Κοπεγχάγης. Πολλὰ μάλιστα ἀπὸ τὰ προβλήματα αὐτὰ εἶχαν ἐξεταστῆ ἤδη ἀπὸ πολλὰς τοὺς ἀπόψεις σὲ προηγούμενα συνέδρια καὶ μάλιστα στὸ τελευταῖο κατὰ σειράν ποὺ ὀργανώθηκε στὸ Γράτς τῆς Αὐστρίας τὸ 1924. Νομίζομε σκόπιμο νὰ δημοσιεύσωμε ὅλες τὶς ἀποφάσεις του γιὰ τὴν διαφωτιστικὴν παρὰ πολλὰ σημεῖα τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ζητήματος μ' ὅλες

τις τυχόν επιφυλάξεις που θα μπορούσε να έχει ο Σύνδεσμος για μερικά κατασταλτικά μέτρα που υποδεικνύονται και την αποτελεσματικότητά τους.

* *

Πρώτο ζήτημα στην ημερήσια διάταξη τέθηκε «ο καθορισμός της έννοιας σωματεμπορίας» γιατί είχαν προκύψει πολλά ζητήματα ως προς την εφαρμογή της γνωστής Διεθνούς Σύμβασης του 1921 που περιλαμβάνει δυο προηγούμενες του 1904 και 1910 και υποχρεώνει τα κράτη όσα την υπέγραψαν να τιμωρούν όσους «διέφθειραν παρέσυραν ή απεπλάνησαν γυναίκες ανηλίκους ή διά δόλου ή βίας ή καταναγκασμού και εηλίκους».

Το Συνέδριο λοιπόν του Λονδίνου στην πρώτη του απόφαση «θεωρεί ότι το αδίκημα της Σωματεμπορίας υφίσταται και όταν ακόμα τα θύματα δεν εγκαταλείπουν την πατρίδα τους ή τον τόπο της διαμονής τους. Νομίζει ότι η έννοια «σωματεμπορία» πρέπει να είναι όσο το δυνατό πλατύτερη και εκφράζει την εύχη οι χώρες που δεν πραγματοποιήσαν τα άρθρα 1 και 2 της Σύμβασης του 1910 και το άρθρο 3 της Σύμβασης του 1921 να προσπαθήσουν να τα βάλουν σε εφαρμογή» (1).

Επίσης το Συνέδριο «ζητά να μεταβληθώ το όριο της ηλικίας που απαιτείται για τη «συγκατάθεση» δηλ. το όριο της ηλικίας που χρησιμοποιεί ως όριο για τον καταλογοισμό της εθιμικής στον 21ο χρόνο συμπληρωμένο, όπως υπάρχει στη σύμβαση του 1921» (Σημ. άρθρο 5 της Σ. αυτής).

«Ακόμα θεωρεί ότι η με κάθε τρόπο εκμετάλλευση της εμπορικοποιημένης πορνείας πρέπει να αποτελέσει αξιόποινη πράξη.»

Έτσι το Συνέδριο αυτό κάνει ένα ακόμα βήμα προς τα μπρος και ζητά να περιλάβει όχι μόνο την πράξη της αποπλάνησης ή διαφθοράς, όχι μόνο την απώλεια και κάθε πράξη που προπαρασκευάζει την αποπλάνηση αλλά και αυτή την εκμετάλλευση της ανηλικότητας. Έτσι αγγίζει στο σημείο, που έφθασε και από την αρχή να χτυπήσει καίρια γιατί κάθε τέτοιου είδους πράξη τελικό σκοπό είχε και έχει σχεδόν πάντα τη χρηματική εκμετάλλευση των θυμάτων. Σήμερα αυτό του είδους η εκμετάλλευση όχι μόνο δεν τιμωρείται αλλά υποθάλπεται από το ίδιο το Κράτος, όπου υφίσταται ο επίσημος διακανονισμός της ανηλικότητας και οι «οίκoi ανοχής».

* *

Το δεύτερο ζήτημα στην ημερήσια διάταξη ήταν ο αποτελεσματικότερος έλεγχος των παντός είδους πρακτορείων που σκοπεύουν την προμήθεια εργασίας

(1) Σημ. Αγ.—Τα άρθρα 1 και 2 της Σύμβασης του 1910 περιλαμβάνουν την τιμωρία των αδικημάτων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο. Το δε άρθρο 3 της σύμβασης του 1921 επεκτείνει την υποχρέωση της τιμωρίας και «της αποπείρας και των προπαρασκευαστικών πράξεων των αδικημάτων αυτών».

στο εξωτερικό και που πολλές φορές δεν είναι παρά όργανα των σωματεμπόρων.

Οι σχετικές αποφάσεις του Συνεδρίου είναι :

Α'. «Το Συνέδριο έχει τη γνώμη ότι επιτήρηση πραγματική των πρακτορείων για την τοποθέτηση σε εργασία μπορεί να γίνει μόνο εφ' όσον τα γραφεία αυτά είναι υποχρεωτικά καταγραμμένα και ενεργείται πραγματικός έλεγχος. Ζητά από τα εθνικά τμήματα να καταβάλουν κάθε προσπάθεια στον τόπο τους, ώστε τα Κράτη να δίνουν την απαιτούμενη προσοχή στο σπουδαίο αυτό ζήτημα».

Β'. «Έχει τη γνώμη ότι πρέπει να γίνεται έλεγχος στους όρους που περιέχονται στις συμβάσεις εργασίας των νεαρών προσώπων και πιστεύει ότι είναι ανάγκη να ληφθούν ακόμα περισσότερα μέτρα για να προστατεύονται οι νεαρές καλλιτέχνιδες και παιδαγωγοί που ταξιδεύουν στο εξωτερικό».

Γ'. «Συμφωνεί με τις παρακάτω αποφάσεις της Γνωμοδοτικής Επιτροπής για τη σωματεμπορία γυναικών και παιδιών της Κοινωνίας των Εθνών».

1) Να γίνει από την ΚΤΕ και το Διεθνές Γραφείο Εργασίας έρευνα σχετικά με τις μεθόδους που έχουν δεχτή τα διάφορα Κράτη για την προστασία των παραπάνω προσώπων.

2) Να προιόρονται τα διάφορα Κράτη να κάνουν έλεγχο στους όρους σύμφωνα με τους οποίους επιτρέπεται σε νεαρά πρόσωπα κάτω των 18 χρόνων να συνάπτουν συμβάσεις για εργασία στο εξωτερικό.

3) Το Συνέδριο νομίζει ότι αν ενεργείτο πραγματικός έλεγχος στο εσωτερικό των διαφόρων Κρατών, θα καθίστα και τα διεθνή μέτρα της προστασίας περισσότερο αποτελεσματικά, γιατί συνιστά στους αντιπροσώπους να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να δεχτούν οι κυβερνήσεις τους ανάλογα μέτρα».

Δ'. «Το Συνέδριο τονίζει την ανάγκη της στενής συνεργασίας των επαγγελματικών οργανώσεων, των εθελοντικών οργανώσεων προστασίας, των Προξενικών αρχών και των άλλων Κυβερνητικών αρχών με το σκοπό να εξασφαλίζουν τη συγκέντρωση όλων των πληροφοριών σχετικά με τα ζητήματα της ασφάλειας, της υγείας και της καλής διαμονής των ανηλικών γυναικών και των παιδιών».

Έχει τη γνώμη ότι το πρακτικό μέρος της προστασίας των ανηλικών γυναικών και παιδιών που πηγάζει στο εξωτερικό μπορεί να πραγματοποιηθώ αν γίνεται πραγματική επιτήρηση στους σιδηροδρομικούς σταθμούς, τα σύνορα και τους λιμένες από τις εθελοντικές οργανώσεις».

* *

Το τρίτο ζήτημα στην ημερήσια διάταξη ήταν «πώς είναι δυνατό να βοηθηθούν οι λεγόμενες «κοινές γυναίκες» για να γυρίσουν αν είναι δυνατό σε μια κανονική ζωή. Οι αποφάσεις του Συνεδρίου ως προς το σημείο αυτό ανάγονται σε συστάσεις προς τα διάφορα τμήματα της Διεθνούς αυτής οργάνωσης για να μαζέψουν πληροφορίες όσον αφορά

α) Τη γενική κατάσταση που υφίσταται στις διά-

φορες χώρες σχετικά με τις γυναίκες που άφου άπο-
πλανήθηκαν γυρίζουν σε μιá κανονική ζωή.

β) Ποιές είναι οι νομικές και ήθικες δυσκολίες
που συναντούν οι γυναίκες αυτές και οι οργανώσεις
που θέλουν να τις βοηθήσουν σε μιá τέτοια προ-
σπάθεια.

γ) Με ποιá μέτρα θά ήταν δυνατό να αντικρου-
στούν οι δυσκολίες αυτές.

δ) Ποιά αποτελέσματα πέτυχαν ως τώρα οι έθελ-
οντικές οργανώσεις στην προσπάθειά τους να άποκα-
ταστήσουν τις γυναίκες αυτές σε μιá κανονική ζωή.

Ε') Ποιές συνεννοήσεις έχουν κάνει ως τώρα οι
έθελοντικές οργανώσεις σε κάθε χώρα με τις ίδιες όρ-
γανώσεις άλλων χωρών με το σκοπό να βοηθήσουν
κάθε τέτοια γυναίκα που εξορίζεται ή που δε γίνε-
ται δεχτή σε μιá χώρα.

Τό Συνέδριο ζητά και από τη Διεθνική όργα-
νωση και από τη Γνωμοδοτική έπιτροπή της ΚΤΕ
για τη σωματεμπορία να προτείνουν να γίνει Διεθνική
σύμβαση που να κανονίζει το ζήτημα της θεληματι-
κής ή υποχρεωτικής έπιστροφής στην πατρίδα της
κάθε κοινής γυναίκας, ως και το ζήτημα της καταβο-
λής της αναγκαίας δαπάνης που θά περιλαμβάνει όχι
μόνο τα έξοδα του ταξιδιού, μα και χρηματική βοή-
θεια πριν και ύστερα από την άναχώρηση.

Η Σύμβαση να περιέχει και όήτρα που να προ-
σπαθή να εξασφαλίσει ότι δε θά ξαναφύγει μιá κοινή
γυναίκα μιá φορά που γύρσε στην πατρίδα της.

Οι «πορογραφικές δημοσιεύσεις» αποτέλεσαν το
4ο ζήτημα που άπασχόλησε το Συνέδριο. Οι σχετι-
κές αποφάσεις του Συνεδρίου είναι :

α) Να γίνει κάθε προσπάθεια να επικυρωθή από
τις διάφορες Κυβερνήσεις ή Διεθνική σύμβαση του 1923
για τα «άσεμα δημοσιεύματα». (Σημ. 'Αγ.—'Η
Έλλάς ύπόγραψε τότε τη σύμβαση αυτή που έγινε με
πρωτοβουλία της ΚΤΕ. 'Η σύμβαση αυτή κατατέ-
θηκε άμέσως έπειτα στη Βουλή για να κυρωθή και
ν' αποτελέσει νόμο του Κράτους, όμως εξακολούθει
ως τώρα να βρίσκεται στην άράνηα. Ούτε κυ-
ρώθηκε ούτε άποσύρθηκε. Σήμερα που το Σύνταγμα
περιέλαβε ειδική διάταξη για την καταπολέμηση των
άσέμων δημοσιευμάτων ή πρώτη ύποχρέωση των
όρμοδίων είναι να κυρώσουν τη σύμβαση και να την
προσαρμόσουν στις άνάγκες του τύπου με άνάλογα
νομοθετικά μέτρα. Τώρα άφίνεται εντελώς άσύδοτη
κάθε κακοήθη έκμετάλλευση και γιαυτό βλέπομε
κάθε μέρα στα χέρια νεαρών προσώπων δημοσιεύ-
ματα και περιοδικά που μόνο σκοπό έχουν να τρα-
βήξουν την προσοχή του άναγνώστη με χυδαιότητες
που δεν έχουν καμμιá σχέση με οποιαδήποτε καλλι-
τεχνική μορφή ή έκφραση. Στο σημείο αυτό όμως θά-
πρεπε να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ώστε να μη
καταδιωχθούν ποτέ από το νόμο υπό το πρόσχημα
της ήθικης τα «καλλιτεχνικά δημοιοργήματα». Τόν
πραγματικό αυτό σκοπό και το άδύνατο να διεθνο-
ποιηθί ή αντίληψη του άσεμου δεν παρείδαν και
τα Διεθνικά αυτό Συνέδρια. Έτσι το Συνέδριο του
Γράτς για την καταστολή της σωματεμπορίας του
1924 άποφάσισε ότι «δεν είναι καθόλου έπιθυμητό

να καθοριστή διεθνικά ή έννοια «άσεμοδημοσίευμα» μα
κάθε χώρα να προσπαθήσει να βάλει μιá βάση όσο το
δυνατό ψηλότερη προκειμένου να χαρακτηρίσει τα δη-
μοσιεύματα αυτά». Τήν άπόφαση αυτή επανέλαβε και
το Συνέδριο του Λονδίνου. Άκόμα άποφάσισε «να
μελετηθί πλατείá το ζήτημα αυτό και ειδικά το ζή-
τημα των ειδοποιήσεων δια του τύπου». Είναι γνω-
στό πως ένα μέσο ένεργειας των σωματεμπορών είναι
και οι ειδοποιήσεις δια του τύπου. Επίσης στο τύπον
διαφημίζονται πολλές φορές με ύπονοούμενες φρά-
σεις βιβλία ή εικόνες και κάθε είδους δημοσιεύ-
ματα χυδαία. Πρόκειται λοιπόν να γνωστούν οι μέθο-
δες της ένεργειας των πρακτόρων αυτών για να πο-
λεμηθούν άποτελεσματικότερα.

Ζ') «Να γίνει από τα έθνικά τμήματα της όργα-
νωσης κάθε προσπάθεια για να όριστή νομοθετικά
ή ποινική δίωξη των έμπορών των χυδαίων
δημοσιευμάτων ή εικόνων σύμφωνα με την Διεθνική
Σύμβαση του 1923 και ιδιαίτερα όταν τα χυδαία δη-
μοσιεύματα άπεινύνονται ή πουλιούνται σε νεαρά
πρόσωπα.

Η') Σχετικά με την ΚΤΕ το Συνέδριο συμφωνεί
με τις παρακάτω αποφάσεις της Γνωμοδοτικής της
έπιτροπής για τη σωματεμπορία :

«'Η έπιτροπή έπιθυμεί να έπισύρει την προσοχή
του Συμβουλίου της ΚΤΕ σχετικά με τη σύμβαση
κατό των άσέμων δημοσιευμάτων ότι α) Άπό 45
Κράτη που ύπόγραψαν τη Σύμβαση, 22 δεν κύρωσαν
τις ύπογραφές τους και β) ότι 14 από τα 55 Κράτη
μέλη της ΚΤΕ δεν έκαναν κανένα διάβημα για να λά-
βουν μέρος στη Σύμβαση. Γιαυτό συστάινει στο Συμ-
βούλιο να προκαλέσει τις Κυβερνήσεις των πρότερον
Κρατών να κυρώσουν όσο το δυνατό γρηγορότερα τη
Σύμβαση, στις δε Κυβερνήσεις των λοιπών να την
ύπογράψουν».

Τό πέμπτο ζήτημα στην ήμερήσια διάταξη ήταν
οι «οίκoi άνοχής». Σχετικά το Συνέδριο άποφάσισε :

«'Εχοντας επ' όψει σύμφωνα και με την άπο-
φαση του προηγούμενου Συνεδρίου του Γράτς ότι ό
«έπίσημος διακανονισμός» και το «σύστημα των οί-
κων άνοχής» άποτελούν την κυρίαν αίτία της σωμα-
τεμπορίας γυναικών και παιδιών και προσβάλλουν τα
άνθρώπινα δικαιώματα και την ανθρώπινη αξιο-
πρέπεια.

Τό έβδομο Διεθνικό Συνέδριο δίνει την έντολή
στη Διεθνική του όργάνωση να ζητήσει από κάθε Κυ-
βέρνηση, άν το ζήτημα εξαοτάται (1) άπό μιá Κυβέρνηση
ή στην περίπτωση που άφορά περισσότερες Κυβερ-
νήσεις, (2) άπ' όλες αυτές μαζί και από την Κοινω-
νία των Έθνών να λάβουν όλα τα μέτρα για
τη κατάργηση των οίκων άνοχής όσο το δυνατόν
ταχύτερα όπουδήποτε ύπάρχουν.

«'Η άρχη αυτή ισχύει για όλες τις χώρες, για
όλες τις εποχές για όλες τις περιπτώσεις».

(Σημ. 'Αγ. 1 και 2 Έννοει και τις άποικίες και
τα προτεκτοράτα ως και τις χώρες που να έπó εν-
τολήν της ΚΤΕ).

Ἄκόμα τὸ 7ο Συνέδριον ἐκφράζει τὴν πεποίθησίν του ὅτι χρειάζεται νὰ διαφωτιστοῦν οἱ γονεῖς καὶ οἱ παιδαγωγοὶ σχετικὰ μὲ τὴν ἀνάγκη νὰ πάρουν οἱ νέοι καὶ τῶν δύο φύλων βιολογικὴ μόρφωση (1) καὶ νὰ μάθουν τὰ καθήκοντά τους πρὸς τὸ σύνολο. Συσταίνει σὰ μέλη του νὰ κάνουν κάθε προσπάθεια νὰ πείσουν ὅσους διευθύνουν τὴν ἐκπαίδευσιν, τίς ὀργανώσεις τῶν γονέων καὶ τῶν νέων, γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ δημοσιογηθῇ στὴ συνείδηση τοῦ παιδιοῦ ἡ ἀντίληψη τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐκπαιδεύσεως ποὺ θὰ μπορέσῃ νὰ θέσῃ τέλος στὴ σωματεμπορία τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν.

* *

Τὸ 6ο ζήτημα ποὺ ἀπασχόλησε τὸ Συνέδριον ἀφο-

(1) Σημ. Ἀγ.—Ἄς θυμηθοῦμε τὸ μεσαιωνικὸ θόρυβο ποὺ προκάλεσε μιὰ σχετικὴ ἐπιστημονικὴ ἁμυλία τῆς κ. Λαμπρίδη τὸν περασμένον χειμῶνα.

ροῦσε τὴν ταχτικὴ τῆς Διεθνικῆς ὀργάνωσης στὸ μέλλον γιὰ τὴν ἰδρυση νέων τμημάτων στὶς Ἀποικίες καὶ τὰ Προτεκτοράτα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν, καὶ τὴν ἐπέχταση τῶν ἐνεργειῶν τῶν τμημάτων τῶν Κρατῶν ποὺ ἔχουν ἀπικίες καὶ προτεκτοράτα ὥστε νὰ ἐφαρμοστῇ ἡ Διεθνικὴ Σύμβαση τοῦ 1921 γιὰ τὴν καταστολὴ τῆς σωματεμπορίας καὶ σ' αὐτά.

Ἄκόμα τὸ Συνέδριον ζητᾷ ἀπὸ τὴ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κ.Τ.Ε. γιὰ τὴν «Προστασία τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων» νὰ ὀργανώσει ἔρευνα σχετικὰ μὲ τὰ διάφορα συστήματα ποὺ ἀκολουθεῖ στὰ διάφορα Κράτη ἢ «εἰσθεσία» μὲ σκοπὸ νὰ γίνῃ δεχτὴ Διεθνικὴ Σύμβαση ποὺ νὰ ἐξασφαλίζει τὰ συμφέροντα τῶν παιδιῶν». Τὸ ζήτημα τῆς εἰσθεσίας θεωρεῖται σχετικὸ μὲ τὴ σωματεμπορία ἀπὸ τὴν ἄποψη ὅτι σὲ πολλὰς περιπτώσεις κρύβει σκοποὺς ἐκμετάλλευσης ὑλικῆς ἢ ἠθικῆς τῶν παιδιῶν ἢ τῶν νεαρῶν προσώπων ποὺ υἱοθετοῦνται.

Μ. Σ.